

ste Aar, maatte Børnene ikke tages ud af Skolen. Nu har vi først Udskrivningsret ved 14 Aars Alderen med Undtagelse af den Bestemmelse, jeg nævnedes før om Sommerhalvaaret, og som er meget begrænset, idet den kun giver Adgang til Udskrivning under Hensyn til Forældrenes Vilkaar i det hele, saa det er ikke en almindelig Ret til Udskrivning, der derved gennemføres. Nu er altsaa Udskrivningsalderen flyttet op til 14 Aar, og der er da ganske af sig selv sket nogen Ubillighed, en Tilbagegang i Frisindethed, idet man har flyttet Udskrivningsalderen til 14 Aar, men ladet Bestemmelsen om de 12 Aar blive staaende. Skulde man være konsekvent og tage det samme Standpunkt, som man tog i 1855, maatte man give Skolekommissionerne Ret til at træffe Skønnet ikke ved 12 Aars Grænsen, men derimod ved 13 Aars Grænsen. Men hvis man vedtager Lovforslaget, som det foreligger, vil det praktisk talt betyde det samme som at give Udskrivningsret efter den sidste Halvaarseksamen før Barnets fyldte 14de Aar. Efter vor nugældende Lovgivning skal et Barn udskrives efter den Eksamen, der kommer, efter at Barnet er fyldt 14 Aar; men hvis Lovforslaget vedtages, som det nu lyder, kunde Forældre ved den Halvaarseksamen, der falder foran — nu forudsætter jeg, at der er Halvaarseksamen; der er enkelte Steder i Landet, hvor man har Helaarseksamen, men de fleste Steder har man Halvaarseksamen —, tage deres Børn ud af Distriktets Folkeskole og sige: Nu tager vi vort Barn hjem til Undervisning hjemme; og saa kunde de lade være med at undervise Barnet, maaske sidde og tale lidt med det i Aften-timerne, sætte det ud i Arbejde eller lade være at gøre noget som helst. Saa skal Barnet møde til den næste Eksamen, hvor det maaske viser sig, at Barnet slet ingenting kan eller har glemt, hvad det tidligere har lært, men det skal alligevel udskrives. Jeg siger ikke, at Forældre vil handle saaledes i Almindelighed, men der er dog nok nogle, der vil handle saaledes, og saa er det uheldigt, at den praktiske Følge af Lovforslaget er den, at man giver Udskrivningsret ved den næstsidste Halvaarseksamen, Barnet skal til. Dette Spørgs-

maal henstiller jeg til nærmere Overvejelse.

Der findes i Lovforslaget den vigtige Bestemmelse om et forøget Tilskud til den private Skole, og det finder jeg berettiget. Det har været Tanken fra først af, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Klaus Berntsen) har gjort opmærksom paa, at der skulde gives et Tilskud pr. Barn af 12 Kr., og er det rigtigt, som det nu opgøres af den ærede Ordfører, at det kun er 9 Kr., bør man sætte Tilskuddet op til det, der fra først af har været Rigsdagens Tanke.

Jeg finder, at hele det første Stykke af § 2 er meget knudret og uheldigt affattet. Det har været de ærede Forslagsstilleres Mening i dette første Stykke af § 2 at sammenfatte de Bestemmelser, som findes i de to Love, man har ønsket at komme bort fra; men derved er det blevet ret knudret. Det ser f. Eks. ud, som om det er Børnene i den private Skole, der skal have Tilsigelse til at møde i den offentlige. Der er en saadan Ting som den, at naar Folkeskolen nævnes i 5te Linie af første Stykke i § 2 og dernæst i Slutningen af samme Stykke, er det vistnok i to forskellige Betydninger. Jeg maa antage, at hvor der staaar, at de skal møde til Eksamen i Folkeskolen, tænkes paa Distriktets Folkeskole, medens der længere nede tænkes paa den offentlige Folkeskole i det hele, thi det kan vel ikke være Gennemsnittet af de Kundskaaber, Børnene har netop i Distriktets Folkeskole, der er tænkt paa; det maa vel være Gennemsnittet af de Kundskaaber, man overhovedet mener, Børnene skal have i den offentlige Folkeskole.

Der kunde gøres endnu flere Indvendinger mod Lovforslaget. Jeg maa i hvert Fald ønske enkelte Ændringer, hvis dette Lovforslag skal blive til Lov, hvad jeg altsaa efter det Standpunkt, jeg i Øjeblikket kan tage til den specielle Sag, der har foranlediget dets Fremkomst, ikke tror er nødvendigt — jeg tager mit Forbehold, da jeg ikke har gaaet Sagen saa nøje igennem endnu, men jeg tror ikke, det er nødvendigt; jeg mener, at man burde hellere lade Sagen hvile, til Tilsynsloven kommer til Behandling, men jeg maa i alt Fald ønske, om Lov-